Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) | Author(s):	Goldoni, Carlo.; af Carlo Goldoni ; oversadt paa Dansk af R. Soelberg ; [Musiqven af Giov. Baptista Lampugnoni].
Titel | Title:	L'amor contadino : operetta comica, da rappresentarsi sul Teatro Reale Danese, nell' automino dell'anno 1763 = Bønderfolks Elskov : et lystigt musicalsk Skue-Spil, til at opføres...
Alternativ titel | Alternative title:	Bønderfolks Elskov.
Udgivet år og sted | Publication time and place:	Kiøbenhavn : trykt hos Lars Nielsen Svare, [1763]
Fysiske størrelse | Physical extent:	71 s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

Goldoni.

Bondersolks Esskov. 1763.

56, - 362.

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
DA 1.-2.S 56 8°

1156 0 8 02272 8

Det Kgl. Bibliotek

130024832865

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

L AMOR CONTADINO.

Operetta Comica,

Da rappresentarsi

sul

Teatro Reale Danese,

Nell' autunno dell' Anno 1763.

Bønderfolks Elskov.

Et lystigt

Musicalsk Skue-Spil,

til at opføres

paa

den Kongelige Danske Skueplads,

i Efterhøsten af Aaret 1763.

Oversadt paa Dansk,

af

R. Soelberg,

Dandsere ved de Kongelige Skuespil.

Kiøbenhavn,

Trykt hos Lars Nielsen Svare.

ATTORI.

Timone, Vecchio Contadino.

Il Signor *Giuseppe Secchioni.*

La Lena, Sua Figliuola.

La Signora *Vittoria Galeotti.*

Ciappo, Lavoratore, amante della Lena.

Il Signor *Antonio Boscoli.*

Fignolo, Famiglio, amante della Lena.

Il Signor *Gianò Musted.*

Contadini, che non parlano.

La Poësia, e del celebre Sigr. *Carlo Goldoni.*

La Musica, è composta dal Sigr. *Giovan Battista Lampugnani*, Maestro di Capella milanese.

BIBLIOTHECA REGIA HARNIENSIS

Per-

Personerne.

Timon, en gammel Bonde.

Monsr. Joseph Secchioni.

Lene, hans Datter.

Madsell. Victoria Galeotti.

Ciappo, Avelskarl, forelsked i Lene.

Monsr. Anton Boscoli.

Fignolo, Gaardskarl, forelsked i Lene.

Monsr. Jens Musted

Bønder, som ey taler.

Poesien er af den berømmelige Hr. Carl Goldoni.

Musicqven er componeret af Monsr. Johan Baptista Lampugnani, en Meylandsk Capellmester.

Atto Primo.

Scena I.

Vasta Campagna aratiua sparsa di fasci di grano mietuto. In lontano colline deliziose ingombrate d' alberi, e vigneti; con caduta d' acque, che formano un vago rivo, sopra il quale si vedono degli alberi villerecci.

Timone, *La Lena*, *Ciappo*, *Fignolo*, tutti distesi al suolo dormendo, appoggiati ai fasci di grano. Vilani, e villanelle sparse per le colline.

Tim. (*Svegliandosi.*) Oh dolcissimo ristoro
Delle membra affaticate!
S' è dormito, ed al lavaro
Tempo è ormai di ritornar.
Sù svegliatevi,
Sù rialzatevi,
Ritornate a faticar.

Ciap. (*Svegliandosi.*) Dal bollor d'estivi ardori
Mi conforta il riposar.
Ed Amor co' suoi martori
Non mi viene ad insultar.
Presto presto
Son quà lesto
A far quel, che si hà da far.

Fign.

Første Act.

Første Scene.

En stor Vang, med afhøsted Korn, som hisset og her ligger opbunden i Neeger. Langt borte sees lystbare Høye, beskyggede af Træer, og Viinranker, med Vandfald som bliver til en Bæk, paa hvis behagelige Bredder sees Bønder-Huse.

Timon, Lene, Ciappo og Fignolo, ligger alle udstrakte og sover med Korn-Neeger under Hovederne. Bønderkarle og Bønderpiger hisset og her her paa Høyene.

Tim. (i det han vogner) O hvilken sød Hvile
For de udmattede Lemmer!
Nu har vi sovet, og det er
Tid at gaae til arbeydet igien.
Naa da, vogner op,
Hør I, staaer op,
Og kommer og arbeyder.

Ciap. (i det han vogner) Søvnen vedervæger mig
Imod Sommerens Heede.
Og Kierligheds Bekymringer
Forurolige mig ey.
Gesvindt gesvindt,
Jeg er her færdig
At giøre hvad der skal bestilles.

Fign. (*Svegliandosi.*) Oh che ſonno ſaporito!
Che piacevole dormir!
Or mi par che l' appetito
S' incominci a far ſentir.
Ragazzine
Sù carine,
Che il lavor s' ha da finir.

La Len. (*Svegliandoſi.*) Ah ſparito è il mio bel Sogno;
Hò perduto il mio piacer.
Vorrei dirlo, e mi vergogno;
Nò neſſun l' hà da ſaper.
Son deſtata,
Sono alzata,
Vengo a fare il mio dover.

Tutti. Dai ſudori, e dallo ſtento
Bella coſa è il ripoſar:
Ma chi il cor non hà contento,
Pace mai non può ſperar.
Bel diletto,
Quando il petto
Non ſi ſente a a tormentar.

Tim. Animo via, poltroni
Del gran mietuto a collocare i faſci
Ite all' aja vicina. Và tu Ciappo

A pro-

Fign. (i det han vogner) O hvilken sød Hvile!
Hvilken behagelig Sovn!
Nu synes mig at jeg
Havde Lyst til at spise noget igien.
Hør I smaae Piger
Her op kiære,
At Arbeydet kand faae Ende.

Len. (i det hun vogner) Ach min deylige Drom er bleven til intet;
Al min Fornøyelse har ende.
Jeg vilde fortælle den men jeg undseer mig.
Ney ingen skal faae den at vide.
Jeg ser vogen,
Jeg er alt oppe.
Nu kommer jeg at giøre hvad jeg skal.

Alle. Efter Sveed og efter Møye
Er det en deylig Ting at hvile sig
Men den som ey har et fornøyet Hierte
Kand aldrig haabe Roelighed
Det er en Fornøyelse
Naar Hiertet ey er bedrøvet.

Tim. Nu frisk, I dovne Kroppe
Gaaer hen og sætter Neegerne
Hisset ved Laden; gaae du Ciappo

A proveder il focolar di legna.
Và intanto tu per la campagna amena
(a Fignolo.)
Di graſſe quaglie a proveder la cena.
E tu mia Figlia a un tratto
Prepara a noi di buoni gnocchi un piatto.
(intanto oſſerva i faſci.)

Len. Subito Padre mio.
(vuol prendere un faſcio.)

Fign. Ti dò una mano.

Ciap. Eh t' ajuterò io.

Len. Deh vanne via di quà.
(Egli è il mio caro ben, ma non lo sà.)
(Si vuol mettere in ſpalla il il faſcio.)

Fign. Son quà cara Lenina.
(nell' ajutarla le fà cadere il faſcio.)

Ciap. Sei ſguajato.

Len. Oh, oh tu m' hai ſeccata.

Ciap. Ah Lena mia vezzoſa.
(piano.)
guardami un poccolin.

Len. Laſciami ſtare.

Ciap. Pazienza.
(prende il faſcio.

Len. (Il mio Ciappin fà innamorare.)

Fign, Lena gentil, pietade a un' poveretto.
(piano.)

Len. Laſcia queſto ſcherzar. (Mi fà diſpetto.)

Fign. Lena a Ciappo è corteſe
Fuori che a me.
(prende il ſuo faſcio.)

Ciap.

Og skaf Brænde til Fyrstedet.
Gaae du imedens ud paa Engen
(til Fignolo)
Og skaf os et Aftensmaaltid af feede Vagtler.
Og du min Datter gaa strax
Og lav os et got Fad Klumper.
(imens seer han paa Reegerne)

Len. Ja strax Fader.
(hun vil tage et Reeg)

Fign. Lad mig hielpe dig med en Haand.

Ciap. Ney jeg skal hielpe dig.

Len. Ach gaae din Vey.
[Han er min Allerkiereste, men han veed det ey.]
(hun vil tage Reeget paa Skuldrene.)

Fign. Her er jeg kiære lille Lene.
(i det han vil hielpe hende kommer han hende til at tabe Reeget.)

Ciap. Du er ret Taasset.

Len. Naa det er ikke din Sag.

Ciap Ach min yndige Lene.
(sagte.)
See lidt paa mig.

Len. Lad mig være.

Ciap. Taalmodighed.
(tager Reget.)

Len. (Min lille Ciappo er elskværdig.)

Fign. Min artige Lene hav Medlidenhed med en stymper.
(sagte)

Len. Lad denne Spog være. [Jeg kand ey lide ham.]

Fign. Lene er artig imod Ciappo
Men mod mig ikke.
(tager sit Reeg.)

Ciap

Ciap. Che cosa importa a te?
Tim. Via spicciatevi, e poi
(alterato.)
Anch' io sarò con voi. Gli altri lavori
Pria visitar mi preme.
Frà poco alfin ci troveremo insieme.
Tutti. Dai sudori, e dallo stento
Bella cosa è il riposar.
Ma chi il cor non hà contento,
Pace mai nou può sperar.
Bel diletto, quando il petto
Non si sente a tormentar.

Scena II.

Timone solo.

Se l' occhio non teneſſi di frequente
Ai miei lavoratori, oh guai a me!
Al certo tutta quanta la mia entrata,
Qual nebbia al vento andrebbe dissipata.
Quest' infingardi lavoratori
Se non ci sono, sò cosa fanno:
Nel campo ozioſi seduti stanno
Del suo Padrone a mormorar.
Io di soppiatto gli salto adosso,
Gli sbranco a un tratto, sgrido
così:
Ara quel solco: scava quel fosso:
Quell'

Ciap. Hvad kommer det dig ved?
Tim. Saa skynder jer, siden
(med Vrede.)
Skal jeg komme til jer igien. Jeg maa
Først see til det andet Arbeyde.
Jeg skal endeligen ey blive længe borte.
Alle. Efter Sveed og efter Møye
Er det en deylig Ting at hvile sig.
Men den som ey har et fornøyet
Hierte,
Kand aldrig vente Roelighed.
Det er en stor Fornøyelse
Naar Hiertet ey bedrøves og længes.

Anden Scene.

Timon allene.

Dersom jeg ey bestandig holdt Øye
Med mine Arbeydsfolk, ach saa gik det mig ilde!
Ja alle mine Indkomster vilde gandske viss
Blive spredte ad som Taagen af Vinden.
Disse lade Arbeidsfolk,
Er jeg ey hos dem, saa veed jeg hvad
de giør:
De sætter sig need paa Marken i
Leedighed
Og taler ilde om deres Husbonde.
Jeg er over dem som en Vind,
Og faaer dem til at løbe fra hver-
andre, og raaber saaledes:
Ploy den Fuure: grav den Grøft
dybere:
Luug

Quell' erba ſchianta: tronca la pianta,
Zappa la terra, vangala quì.
Se nol faceſſero, ſe reſiſteſſero,
Con un baſtone gliel faccio far.

Scena III.

Orticello contiguo alla Caſa di Timone.

La Lena colla rocca ſcacciando alcuni villani.

Len. Via di quà impertinenti.
Faticato hò ſin' ora a fare i gnocchi.
Se ne toccate un ſol vi cavo gli occhi.
(ſiede ſopra d'un ſaſſo.)
Sono ſtanca un pocchetto; hò quaſi ſonno.
Per non dormir comincierò a filare.
E lavorando ancor voglio cantare.

Oh me l' hà fatta brutta
Quel briconcel d' amor.
Da ſcaltro, aſtuto, e furbo
Ei m' hà rubbato il cor.
E poſcia il poverino
L' hà dato al mio - - - Ciappino
(Comincia ad addormentarſi.)
Che lo tormenta - - - ognor.

Scena

Lnug den Urt af: Hug det Træe om,
Hak den Jord op, skuf den herhid.
Saa gaaer enhver strax hen og
arbeyder.
Og om de ey giorde det, eller sagde
mig imod,
Saa faaer jeg dem med en Stok
strax til at giøre det.

Tredie Scene.

En liden Have ved Timons Huus.
Lene med en Haandteen som gienner nogle
Bønder bort.

Len. Gaaer bort I Uforskammede.
Jeg har haft Umage lige til nu med at lave
Klumperne.
Dersom I rører een, saa skal jeg rive jeres
Øyne ud.
(sætter sig paa en Steen.)
Jeg er lidet træt; og jeg er næsten søvnig.
Jeg vil begynde at spinde for ey at falde i Søvn,
Og jeg vil og synge imens jeg spinder.
O den skielmske Kierlighed
har ret bedraget mig.
Han har paa en listig, trædsk og
Lumsk Maade stiaalet mit Hierte.
Og siden har dog den lille Stakkel
Givet det til min - - lille - - Ciappo
(hun begynder at falde i Søvn.)
Som altid forurøeliger ham.

Fier-

Scena IV.

Lena. *Fignolo* collo Schioppo, e taſca d' uccelli, indi *Ciappo* in oſſervazione, anch' eſſo collo ſchioppo.

Fign. Or dorme la mia lena - - -
(penſa, e poi dice.)
La penſo ben. Io voglio divertirmi.
A quel labbro amoroſo
Uno ſcerzo vò far vago, e giocoſo.
(mentre ſuona un breve ritornello, con una paglietta le fà il ſoletico nelle labbra.)

Len. *(Mezza ſvegliata dandoſi al labbro.)* Maledetta farfalletta
Il mio ſonno vuoi turbar.

Fign. *(ridendo.)* Per mia fè già và da re.
Io lo voglio replicar.
(come ſopra.)

Len. *(Svegliandoſi.)* Ma tu ſei una importuna;
Io ti voglio Stritolar.
(Percotendoſi il labbro, ed eſce Ciappo.)

Fign. *(ridendoſi)* Io mi ſento dalle riſa
Il mio core, oimè! crepar.

Len. *(alzandoſi.)* Tu di me ti prendi gioco?
(a Ciappo.)

Ciap. Giungo adeſſo in pueſto loco.

Fign. a 3. Io con te non sò ſcherzar.
Io mi ſento il cor crepar.
(ride fortiſſimo.)

Len. Non mi ſtare più a ſeccar.
(a Ciappo, e torna a filare.)

Ciap.

Fierde Scene.

Lene. Fignolo med Flindt, og Jægertaske med Fugle udi, derefter Ciappo som staaer og passer paa, ligeledes med Flint.

Fign. Nu sover min Lene * * *
(betænker sig, og derpaa siger han.)
Jo jeg tænker vel nok. Jeg vil fornøye mig.
Og giøre hendes kierlige Mund
Et ret behageligt og lystigt Puds.
(Imens at der spilles en kort ritornelle, kildrer han hendes Læber med et lille Straae.)

Len. (halv opvakt staaer sig paa Munden.) Den forbandede Sommerfugl.
Vil giøre mig Uroe i min Søvn.

Fign. (leende.) Jo min troe, det gaaer brav.
Jeg vil giøre det nok eengang.
(som forhen.)

Len. (opvaagnende.) Men du er uforskammed,
Faaer jeg dig saa riiber jeg dig i tu.
(idet hun slaaer sig paa Munden kommer Ciappo.)

Fign. (leer stærk.) O jeg kand ey meere af Latter
Mit Hierte brister i mig.

Len. (staaer op.) Driver du spog med mig?
(til Ciappo.)

Ciap Nu kom jeg først herhid.

Fign. a 3. Jeg bruger ingen Spog med dig.
Mit Hierte brister af Latter.
(han leer stærk.)

Len. Staae du ey længere og nar mig.
(til Ciappo og begynder at spinde igien.)

Ciap.

Ciap. Fignolo fù, che teco quì ſcherzò.
Fign. Oh queſto non è vero.
Len. Tu ſei un menzognero.
(a Ciappo.)
Fignolo mio, hai preſo delle quaglie?
Fign. Guarda mò. Queſt' altro cacciatore
(accennando Ciappo.)
Và civettando, e trappollando il core.
Ciap. (Maledetto coſtui.)
Len. Son pur graſſe! ſe me'ne dai a me,
(oſſervandole laſcia di filare.)
Io ti dò delli gnocchi immantinente.
Ciap. Ed a Ciappo meſchin?
Len. A te niente.
Ciap. Or non ti preme più di lavorare?
Len. Vuò far quel che mi pare.
(sdegnoſa.)
Fign. Sei tu che le comanda?
Ciap. Ti darei la riſposta.
(alzerato.)
Len. (Fignolo impertinente.)
Ciap. Lena per cagion tua - - -
Len. Taci inſolente.
Ciap. A me?
Len. Sì a te.
Fign. Si a te ſguajato.
Ciap. Più reſiſter non ſò, m' hai ingiuriato.
(cala lo ſchioppo.)
Len. Oh poverina me!
(dà adietro ſpaventata.)
Fign. Ehi Ciappo, guarda veh - - -
(anch' eſſo cala lo ſchioppo.)

Ciap.

Ciap. Det var Fignolo som spogte med dig.
Fign. Ach det er ikke sandt.
Len. Du er en Lognere.
(til Ciappo.)
Min kiære Fignolo har du faaet nogle Vagtler?
Fign. Jo see her. Denne anden Jæger
(visende paa Ciappo.)
Gaaer med Limstangen, og stiller Slagbuur i Hierter.
Ciap. [Den forbandede Knegt.]
Len. De ere ret feede! Dersom du giver mig nogle,
(i det hun beseer dem holder hun op at spinde.)
Saa skal jeg strax give dig nogle Klumper.
Ciap. Og hvad skal den stakkels Ciappo have.
Len. Du? slet intet.
Ciap. Nu har du ingen Hast med at arbeyde?
Len. Jeg vil giøre hvad mig lyster.
(med Fortrydelighed.)
Fign. Har du hende noget at befale?
Ciap. Jeg vilde nok svare dig.
(med Vrede.)
Len. [Hvor Fignolo er uforskammed.]
Ciap. For din Skyld Lene ∴
Len. Hold din Mund Næseviis.
Ciap. Siger du det til mig?
Len. Jo til dig.
Fign. Jo, jo, til dig du Taasse.
Ciap. Ney det kand jeg ikke lide, du skielder mig.
(spænder Hanen paa Flindten.)
Len. O jeg arme Stakkel!
(løber med Banghed tilbage.)
Fign. Hør Ciappo, tag dig i agt, hør du ∴
(han spænder og Hanen paa sin Flindt.)

Ciap. Ora vedremo affé chi hà il polso giusto.

Fign. Io l' hò equilibrato, e ancor robusto.
(si mettono lo schioppo al volto.)

Scena V.

Timone con villani, ch' hanno zappe, vanghe, &c. e Detti.

Tim. Termatevi bricconi. Questa lite
Sò da cosa provien.
(calano gli schioppi, e prendono in mezzo il vecchio.)

Ciap. Fimone udite.

Fign. Ora ve lo dirò.
(strappando a se il vecchio.)

Ciap. Prima ascoltate me.
(come sopra.)

Fign. Non voglio per mia fè.
(come sopra.)

Ciap. Sappiate o mio Timone - -
(come sopra.)

Fign. Uditemi Padrone - - -
(come sopra.)

Tim. Oimè! che stordimento!
Toglietegli li schioppi.
(alli villani, che gli disarmono.)
Se in avenir non baderete a voi,
Se voi civetterete con la Lena,
Con un baston vi vuò fregar la schiena.
(parte colli villani.)

Sce-

Ciap. Nu skal vi see hvem der er vis paa Haanden.
Sign. Jo jeg kand og holde min Arm lige og den har Kræfter.
(de lægger an med Flindtene.)

Femte Scene.

Timon med nogle Bønder, som har Hakker og Spader ꝛc. og de Forrige.

Tim. Holder inde I Kieltringer. Jeg ved nok Hvoraf dette Klammerie kommer.
(de lader Hanen need igien paa Flintene, og tager den Gamle imellem dem.)
Ciap. Hor Timon.
Sign. Nu skal jeg sige jer det.
(trækker den Gamle til sig.)
Ciap. Ney hor mig først.
(som forhen.)
Sign. Ney min Troe vil jeg ikke.
(som forhen.)
Ciap. I maa vide Timon ꝛ ꝛ ꝛ
(som forhen.)
Sign. Hor Hosbond ꝛ ꝛ ꝛ
(som forhen.)
Tim. Aah hillemænd! hvilken Forvirring! Tager Flintene fra dem.
(til Bønderne som tager Flintene fra dem.)
Dersom I herefter ey tager jer i agt, Og gaaer og lokkor forLene for at forføre hende, Saa skal jeg smørge jeres Rygge med en god Prygl.
(gaaer bort med Bønderne.)

Scena VI.

Lena, Fignolo, e Ciappo.

Len. Brutto Fignolo ardito,
(piano a Fignolo.)
Me l' hò contro di te legata al dito.

Fign. Chi si vuol metter meco non la vince.
Non cedo ai Cittadini.
In brillanti parole, in dolci amori.
Povero babuino ascolta, e mori.

Coricino, mio bel fegatello,
Mongibello del foco d'amor
(alla Lena.)
Ah che dici? che dice il tuo cor?
Senti meglio, ascoltami, impara.
(a Ciappo.)
Gioja bella, giojetta mia cara,
(alla Lena.)
Principessa, Regina, Tiranna.
Ah lo veggo, la rabbia ti scanna.
(a Ciappo.)
Madama, Monsieur che s' inchina,
(alla Lena.)

Siette Scene.

Lene, Fignolo og Ciappo.

Len. Du hæsselige dumdristige Fignolo.
(sagte til Fignolo.)
Jo troe du mig jeg skal huske dig det.

Fign. Hvem som sætter sig imod mig, han taber.
Jeg giver ikke Kiobstedfolkene noget efter.
I ziirlige og i søde Kierligheds Ord.
Hør til engang du arme Dumrian, du skal
doe af Forundring.

Mit lille Hierte, min lille Deylige lever,
Kierligheds ildsprudende Bierg.
(til Lene)
Ach hvad siger du? hvad siger dit
Hierte?
Hør enduu bedre, og pas paa, og lær:
(til Ciappo.)
Min deilige Klenodie, min lille
kiære Skat.
(til Lene.)
Min Prinsesse, min Dronning,
min Tyran.
Jo jeg seer, at du er færdig at doe
af Harme.
(til Ciappo.)
Madam, Monsieur som bukker
for hende,
(til Lene.)

Vi proteſta la fede, l' amor.
Mori, crepa, ch' io rido di cor.
(a Ciappo.)

Scena VII.

Ciappo, e la *Lena*.

Ciap. (Non m' arrabbio per lui, ma che la Lena
Soffra quel disgraziato.)
Len. (Che ſtolido ſgarbato! Il mio Ciappino
Ha tal grazia che pare un amorino.)
(ſi rimette a filare, e filà tutta la Scena.)
Ciap. Ed or torni a filare?
Len. Perche così mi pare.
Ciap. Quando Fignolo v' era nol faceſti.
Len. Oh queſta è molto buona!
Voglio far a mio modo. Io ſon Padrona.
Ciap. Guardami Lena mia ſolo un pocchino.
Len. Hò da guardar queſto cattivo lino,
(con ruvidezza.)
Che mi fa diſperare.
Ciap. Laſcia per poco almen di lavorare.
Len. Vò ſpogliar queſta rocca, e poi un' altra,
E vuò far della tela,
E vuò far le lenzuola, e un grembial fino;
(E vuò far due camiſcie al mio Ciappino.)

Ciap.

Tilsværger hende sin bestandige og oprigtige Kierlighed.
Ærgre dig til døde, thi jeg leer i mit Hierte deraf.
(til Ciappo.)

Syvende Scene.

Ciappo og Lene.

Ciap. [Jeg ærgrer mig ey over ham, men over det at Lene lider den skamløse Knegt.]

Len. [Hvilken en uartig Tolper! ney min lille Ciappo Er saa artig som en lille Cupido.)
(hun sætter sig til at spinde igien, og spinder heele Scenen.)

Ciap. Og begynder du nu igien at spinde?

Len. Ja fordi det saa lyster mig.

Ciap. Da Fignolo var her giorde du det ey.

Len. Ach dette er ret artigt!
Jeg vil giøre som jeg vil. Jeg meener jeg har lov dertil.

Ciap. See dog lidt til mig min lille Lene.

Len. Jeg maae see paa denne slemme Hor,
(mudt)
Som kommer mig til at gaae af mit Skind.

Ciap. Lad dog være et Øyeblik med at arbeyde.

Len. Jeg vil først spinde dette Rokkehoved af, og siden et andet,
Og jeg vil giøre Lærred.
Og jeg vil giøre Lagen, og et fiint Forklæde;
[Og jeg vil giøre toe Skiorter til min lille Ciappo.]

Ciap. Vuoi tu farti la dote? Ormai è tempo,
Che penſi a maritarti.
Len. Vattene via di quà.
(con isdegno.)
Ciap. Non adirarti.
E' pur vergognoſetta!)
Len. (Caro il mio Ben!)
Ciap. (Che amabile grazietta!)
(accoſtandoſi.)
Io sò ben che ti piace
Fignolo più di me.
Len. Oh!
(fa ſegno di burlarſi.)
Ciap. Dì che l' ami
Len. Io non amo neſſuno.
Ciap. Non ti vuoi Maritare?
Len. No, ſempre vuò filare.
Ciap. Guardami un pò---
Len. Va via.
(ſi ſcoſta.)
Ciap. Lena mia per pietà---
(ſeguitandola.)
Len. Laſciami ſtare.
Ciap. Che t' hò fatto, o crudel?
Len. Non mi toccare.
Se ti piace di far lo ſguajato,
Lo puoi fare con queſta, e con quella;
Io non ſono nè ricca nè bella;
Io non ſono ragazza per te.

Vog-

Ciap. Vil du giøre din Medgift? Nu er det Tid At du tænker paa at gifte dig.

Len. Ach gaae din Vey.

(med Vreede.)

Ciap. Bliv ikke vred.

[Hun er dog blueærdig!]

Len. [Min allerkiereste Skat.]

Ciap. [Hvilken elskværdig Yndighed!]

(han nærmer sig til hende.)

Jeg veed nok at Fignolo behager dig meere end jeg.

Len. Ach hvad!

(viser at hun narrer ham.)

Ciap. Siig kuns at du elsker ham.

Len. Jeg elsker ingen.

Ciap. Vil du ey gifte dig?

Len. Ney, jeg vil altid spinde.

Ciap. See lidt paa mig ⁘

Len. Gaa bort.

(flotter sig fra ham.)

Ciap. Min lille Lene hav Medlidenhed ⁘

(han følger efter hende.)

Len. Lad mig være.

Ciap. Hvad har jeg giordt dig, o ubarmhiertige?

Len. Ror mig ey.

Har du Lyst til at spøge,
Saa kand du spøge med hvem andre du vil,
Jeg er hverken riig eller smuk,
Jeg er ikke Pige for dig.

Voglio filare,
(*filando.*)
Vuo lavorare,
E voglio fare
Quel che mi pare;
Voglio penſare ſolo per me.
(Se vedeſſe il mio core Ciappino,
Lo vedria che crudele non è.)
Stimo più queſta rocca di Lino,
Che di Ciappo l' amore, e la fè.
Non voglio amare,
Mi vùo ſpaſſare,
Voglio cantare,
Voglio ballare,
Laſciami ſtare, non ſon per te.

Scena VIII.

Ciappa ſolo.

Oh Ciappo ſfortunato!
Son bello, e lizenziato Ma chi sà?
Voglio ſperar ancor che la mia Lena
Abbia un giorno pietà della mia pena.

Jeg vil spinde,
(hun spinder.)
Jeg vil arbeyde
Jeg vil giøre
Hvad mig lyster;
Jeg vil allene tænke paa mit eget Beste
(Dersom du saae mit Hierte min lille Ciappo,
Saa skulde du see at det ey er ubarmhiertig.)
Jeg holder mere af dette Rokkehoved med Hør,
End af Ciappo med hans Kierlighed og Oprigtighed.
Jeg vil ey elske
Jeg vil forlyste mig,
Jeg vil synge, og
Jeg vil dandse;
Lad mig være, jeg er ikke for dig.

Attende Scene.

Ciappe allene.

O du ulykkelige Ciappo!
Jo, jo, jeg har faaet Kurren. Men hvem veed det?
Jeg vil endnu haabe at min Lene en Dag
Vil have Medynk med min Kummer.

Vezzosette Villanelle,
Siete care siete belle,
Ma vi fate un pò pregar.
Superbette, quest' è l'uso;
E pregarvi non ricuso:
N' hò vedute ancor dell' altre
Ragazzine innamorate,
Cogli amanti far il grugno,
Dare a loro qualche pugno;
Ma poi, quando vien quel punto.
L' hò vedute giù cascar.

Scena IX.

Stanza rustica interna nell' albergo di Timone col focolare, e foco acceso, sopra di cui vedesi la caldaja per cuocere i gnocchi. Da un lato tavola per la cena con sedie, ed altri appreſtamenti per la medema.

Timone a seder presso la tavola. *La Lena* che bada a cuocere i gnochi. *Fignolo* che ammanisce l' occorente.

Tim. Ciappo non si è veduto?
Fign. Egli verrà, non vi mettete in pena.
Ciappo verrà per consolar la Lena.

Len.

I yndige Bønderpiger,
I ere elskværdige, og smukke,
Men I lader eder bede lidet for-
meget.
I har høye Tanker om jer selv,
det er sædvanligt;
Og jeg nægter ey heller at tilbede
eder.
Jeg har og seet andre
Forliebte Smaapiger,
At giøre suure Ansigter til deres
Kiereſter,
Ja give dem Oresigen;
Men siden, naar den Tid er kommen,
Saa har jeg seet at de ere faldne
til føye.

Niende Scene.

En Bondestue i Timons Huus med Fyrstæd, som Ilden brænder paa, over hvilken sees en Kiedel til at koge Klumperne udi. Paa den eene Side et Bord, dækket til Aftensmaaltiid, med Stole, og andre Tilberedelser til samme.

Timon siddende ved Bordet. Lene som passer paa at koge Klumperne. Signolo som gaaer og laver til at dække.

Tim. Har der ingen seet Ciappo?

Sign. Han kommer nok, vær kuns ey bange. Ciappo kommer nok, at troste Lene.

Len

Len. Cosa parli di me?

(*venendo dal focolare colla mestola in mano.*)

Fign. Nulla; dicea che sarai consolata.

Len. Essere io non voglio corbellata.

Tim. Bada a cuocere i gnocchi.

(*alterato.*)

Fign. Dico il ver.

Len. Fignolo l'hà con me.
Mi perseguita sempre quel birbone.

Fign. Forse non hò ragione?

Len. Via di là.

(*scacciandola.*

Fign. Ed io voglio star quà.

Scena X.

Ciappo e detti.

Ciap. Son qui, ed hò appetito.

Fign. Ecco il tuo Bel gradito.

Len. Non mi stare a seccare.

(*a Fignolo.*)

Ciap. Lena mia che cosa hai?

Len. Lasciami stare.

Tim. Che si fà? Non si cena?

(*sdegnato.*)

A chi dich' io? Tu Lena
Fà che sian lesti i gnocchi.
Prendi tu Ciappo il pan della dispensa.
Fignolo ad ammanir venga la mensa.

(*ciascuno fà la sua incombenza.*)

Quando l' ora è della cena,
Aspettar mi reca pena.
E' de' vecchi il sol diletto
Stare in letto, e masticar.

Fign.

Len. Hvad siger du om mig.
(hun kommer fra Fyrstedet med Stoven i Haanden.)
Sign. Intet; Jeg sagde at du bliver trøsted.
Len. Jeg vil ikke være narret af dig.
Tim. Pas paa at koge Klumperne.
(med Alvorlighed.)
Sign. Jeg siger hvad der er sandt.
Len. Signolo kand ey lade mig være.
Han forfølger mig altid den Kieltring.
Sign. Maaskee at jeg ey har Aarsag dertil?
Len. Gaae bort derfra.
(hun jager ham bort.)
Sign. Og jeg vil være her.

Tiende Scene.

Ciappo og de Forrige.

Ciap. Her er jeg, og jeg er sulten.
Sign. Her er din Skat som du kand lide.
Len. Staae ey og narre mig.
(til Signolo.)
Ciap. Hvad fattes dig min lille Lene?
Len. Lad mig være.
Tim. Naah, hvad bestiller vi? Skal vi ey have Aftensmad?
Hvem taler jeg til? Hør du Lene
Lad Klumperne blive færdige.
Ciappo, tag du Brødet ud af Spisekammeret.
Signolo, kom og lav Bordet til.

Naar Timen er kommen at spise til Aften,
Saa gior det mig ondt at jeg skal bie.
Det er gamle Folkes eneste Fornøyelse
At sove, eller og gnave noget i sig.

Sign.

Fign. Quà il padrone, e qua la Lena.
(*mettendo le ſalviette.*)
E queſt' altro è il poſto mio - - -

Ciap. Signor nò, ci vuò ſtar io.

Tim. Tu hai da ſtar vicino a me.
(*a Ciappo.*)

Len. State pur ove v' aggrada,
A me sò che non ſi bada;
Date quì la mia ſalvietta
Che ſoletta io mangerò.
(*ſi ritira.*)

Tim. Vien quì Lena, dove vai?

Fign. Cos' è ſtato?

Ciap. Che cos' hai?

Tim. Non badate a quella pazza.

Len. Ciaſcheduno mi ſtrapazza,
Non mi ponno piú veder.
(*Piange.*)

Fign. Gioja mia - - -

Len. Mi crepa il core.

Ciap. Lena bella - - -

Len. Traditore - - -

Tim. Traditor! perche l' hai detto?
Ah ſe a Ciappo porti affetto,
Dillo pur ſenza timore - - -

Len.

Fign. Her skal Hosbond, og der skal Lene sidde.
(i det han legger Servietterne.)
Og dette andet Sted er mit . . .
Ciap. Ney gode Herre, der vil jeg sidde.
Tim. Du skal sidde ved siden af mig.
(til Ciappo.)
Len. Sætter jer kuns hvor I lyster,
Jeg veed nok ingen kier sig om mig;
Giv mig min Serviette,
Thi jeg vil sidde og spise allene
(sætter sig af veyen.)
Tim. Kom hid Lene, hvor gaaer du hen?
Fign. Hvad er der?
Ciap. Hvad fattes dig?
Tim. Kierer jer intet om den Taasse.
Len. Alle holder ilde Huus med mig,
Ingen kand lide mig meere.
(græder.)
Fign. Ach min Skat . . .
Len. Mit Hierte brister.
Ciap. Deylige Lene . . .
Len. Din Forrædere . . .
Tim. Forrædere? Hvorfore siger du det?
Aah dersom du har Kierlighed til Ciappo,
Saa sig det kuns uden Frygtagtighed . . .

Len. Vado via, non posso star.
(Timone la ferma.)

Tim. Dì se l' ami.

Len. Messer nò.

Tim. Vuoi tu Fignolo?

Len. Non lo vuò.

Ciap. E il tuo Ciappo - - -

Len. Taci un pò - - -

Fign. Se un Famiglio non vi spiace,
Io la Lena prenderò.

Ciap. Ah Padrone se vi piace,
La Lenina sposerò.

Len. Ah mi sento venir meno,
Ah mi manca il cor nel seno;
Più resistere non sò.
(svien.)

Tim. Aqua fresca presto presto - - -

Ciap. Son quà pronto.
(prende dell' acqua della tavola.)

Fign. Son quà lesto.

Tim. Mi dispiace della Lena,
Mi dispiace della cena;
Che risolvere non sò.

Len. Dove sono? Voi chi siete?
(rinviene.)

Tim. Son tuo Padre.

Ciap.

Len. Jeg maae gaae, jeg kand ikke blive her.
(Timon holder paa hende.)
Tim. Siig om du elsker ham.
Len. Ney Fader.
Tim. Vil du have Fignolo?
Len. Ney jeg vil ikke.
Ciap. Og din Ciappo = = =
Len. Holdt din Mund = = =
Fign. Dersom en Gaardskarl ey mishager jer,
Saa vil jeg tage Lene.
Ciap. Ach Hosbond om det staaer jer an,
Saa vilde jeg gifte mig med Lene.
Len. Ach jeg fornemmer at jeg faaer ondt,
Ach mit Hierte standser i mit Bryst,
Jeg kand ikke mere.
(besvimer.)
Tim. Koldt Vand, gesvindt, gesvindt = = =
Ciap. Her er jeg.
(tager Vand paa Bordet.)
Fign. Her er jeg strax.
Tim. Det gior mig ondt for Lene
Og det gior mig ondt for mit Aftens Maaltid;
Jeg veed ey hvad jeg skal giøre.
Len. Hvor er jeg? Hvem er J?
(kommer til sig selv igien.)
Tim. Jeg er din Fader.

Ciap. Son Ciappino.
Len. Ti conoſco malandrino;
Sei un Lupo, che l' agnelle
Meſchinelle vuoi rapir.
Tim. Ah delira!
Ciap. Poverina!
Fign. Via Lenina - - -
Ciap. Sù bellina
Len. Lupi, cani quanti ſiete
Mi volete divorar.
a 3. Preſto preſto, la ragazza
Perde il ſenno, divien pazza;
Tim. Sangue, ſangue - - -
Fign. Corda, corda - - -
a 3. Preſto a letto poverina
Conduciamola di là.
E una buona medicina
Dal ſuo mal la guarirà.
Len. Nò, non voglio via di quà.

Fine dell' Atto Primo.

Atto

Ciap. Jeg er lille Ciappo.
Len. Jeg kiender dig du Lurendreyer
Du er en Ulv, som vil snappe
De smaae stakkels Lam.
Tim. Ach hun snakker over sig!
Ciap. Ach den lille Stakkel!
Sign. Frisk lille Lene ...
Ciap. Naah min lille deylige Pige ...
Len. I ere Ulve og Hunde, der vil
Sluge mig, saa mange som I ere.
a 3. Gesvindt, gesvindt, Pigen
Taber al Sands, hun bliver reent
affindig.
Tim. Hun maa aarlades ...
Sign. Strikke at binde hende ...
a 3. Lader os strax føre den Stakkel
Hisset ind i Sengen.
Og en god Medicin
Hielper hende nok fra hendes
Sygdom.
Len. Ney jeg vil ikke, gaaer jeres Vey.

Ende paa den første Act.

Atto Secondo.

Scena I.

Ruine d'antichi acquedotti.

Ciappo, e due Contadini.

Lena, lena ah dove sei?
Sei fuggita, ma perchè?
Ti nascondi agli occhi miei;
Torna al Padre, e torna a me.
Oimè! che in un momento
Ci è sparita dagli occhi.
Già suo Padre è in furiato, ed io meschino
Per piani, e monti rintracciar mi provo.
Corro, salgo, discendo, e non la trovo.
Voi cari amici a ricercarla andate.
A me la vita, e al genitor recate.

(*Partono i Contadini, ed egli per parte opposta.*)

Scena II.

La Lena Sola.

Dove vado, io non lo sò.
Tiro innanzi, o resto quì?
Di paura morirò,
Se tramonta il chiaro dì.

Oimè!

Anden Act.

Første Scene.

Levninger af gamle forfaldne Vandspringe.

Ciappo og to Bønder.

Lene, Lene ach vor er du?
Men hvorfore er du flygtet bort?
Du skyvler dig for mine Øyne;
Kom igien til din Fader og til mig.
O jeg elændige! i et Øyeblik
Kom hun mig af Sigte.
Hendes Fader er gandske forbittred, og jeg Stymper
Gior mig al Umage at søge hende over Bierge og Dale.
Jeg løber op af Bakke og neer af Bakke, og finder hende ey.
Kiære Venner, gaaer I og leeder efter hende.
I skaffer baade hendes Fader og mig til Live igien.

(Bønderne gaaer til den eene og han til den anden Side.)

Anden Scene.

Lene allene.

Jeg veed ey hvor jeg gaaer hen
Skal jeg gaae længere, eller skal jeg blive her?
Jeg døer af Frygt,
Dersom Solen gaaer need.

Oimè! che feci mai? Rabbia, e dispetto
Mi fece allontanar dal nostro tetto.
Mi figuro mio Padre inviperito.
Nò, a casa più non torno, ormai è notte,
Ed avrei delle grida, e delle botte.
Me povera Figliuòla,
Che farò mai quì sola? Aimè! pavento
Fra questi ermi dirupi,
Biscie, rospi, serpenti, e corbi, e lupi.

Ah mi pare - - - di sentire - - -
Ah mi sento - - - il cor tremare - - -
Veggo un ombra - - - brutta
brutta - - -
Sudo tutta - - - sento gente - - -
Che sian ladri? Oh me meschina,
Poverina! che sarà?
Zitto zitto vien di quà
Una bella villanella:
Mi consola, non son sola,
Qualche ajuto mi darà.

(si ritira indietro.)

Scena

Ach hvad har jeg vel giordt? Vrede og Forbittrelse
Kom mig til at forlade vort Huus.
Jeg forestiller mig min Fader gandske ophidset.
Ney, hiem gaaer jeg ey, nu er det strax Nat,
Saa faaer jeg Skieldsord og Hug.
O jeg arme Barn,
Hvad skal jeg vel giøre her allene? ach! jeg forskrækkes
Her imellem disse ode gamle Bygninger og blant
Snoge, Tudser, Slanger, Ravne og Ulve.

Ach mig synes = = = at jeg hører = = =
Ach jeg finder = = = at mit Hierte slaaer = = =
Jeg seer en Skygge = = = gandske hæsselig = = =
Jeg sveder af Angest = = = Jeg hører Folk = = =
Om det er Rovere? = = = O jeg elændige
Arme Stakkel! Hvad vil der blive af?
Tys, tys der kommer
En kiøn Bondepige:
Hun kand troste mig, og saa er jeg ey allene,
Og hun hielper mig vel noget.
(gaaer til side.)

Scena III.

Fignolo veſtito dá villanella, e detta.

Fign. In cerca della Lena vò veſtito
Così da Villanella. In queſta guiſa
Non mi conoſcerà,
Da me non fuggirà. La condurrò
Al Padre ſuo, ſe mi vien di trovarla,
A lui la chiederò per iſpoſarla.

Len. (Non m' arriſchio a parlarle. Hò il cor tremante.)

Fign. (Quello di Lena parmi il ſuo ſembiante.)

Len. (Ah coraggio non hò.)

Fign. (A lei me n' anderò.)
(s' avvanza.)

Len. Andate pure in là.
(ſi ſcanſa.)

Fign, (Al certo è deſſa.) Eh via venite quà.
(vuol prenderla per mano.)

Len. Nè uomini, ne donne io non tocco mai.
(tremante.)

Fign. (Affè mi toccherai.) E perchè ſei
Si timida, e tremante?

Len. Perchè fuggita ſon di caſa mia.
Ne sò dove mi vada, e dove ſia.
(piange.)

Fign. Per qual ragion? (Or ora è in mio potere.)
(accoſtandoſi.)

Len.

Tredie Scene.

Fignolo klæd som en Bondepige, og forrige.

Fign. For at opsøge Lene har jeg klædt mig
Som en Bondepige. I denne Dragt
Skal hun ey kiende mig;
Hun skal ey lobe fra mig. Jeg skal føre hende,
Hiem til hendes Fader, dersom jeg slipper til
at finde hende,
Og af ham skal jeg forlange hende til ægte.

Len. [Jeg tor ey driste mig til at tale. Mit Hierte
skielver]

Fign. [Mig synes at det er Lenes Ansigt.]

Len. [Ach jeg har ey Dristighed.]

Fign. [Jeg vil gaae til hende.]
(kommer frem.)

Len. Gaae kuns bort.
(gaaer af veyen.)

Fign. [Det er gandske vist hende.] Ey kom kuns hid.
(vil tage hende ved Haanden.)

Len. Jeg rører aldrig hverken Fruentimmer eller
Mandfolk.
(skielvende.)

Fign. [Jo du skal min Troe røre ved mig,] og
hvorfore er du
Saa frygtsom og skielvende?

Len. Fordi jeg er bortløbet af min Faders Huus.
Og jeg veed hverken hvor jeg gaaer hen, eller
hvor jeg er.
(græder.)

Fign. For hvad Aarsag? [Nu er hun strax i min
Vold.]
(nærmende sig.)

Len.

Len. Perche - - - aimè! un' ombra là parmi vedere.
(da addietro.)

Fign. Eh via nulla non c' è.

Len. Giuratelo.

Fign. Lo giuro per mia fè.
Andiam: tu verrai meco in compagnia.

Len. Per ricondurmi forse a casa mia?

Fign. Questo s' intende.

Len. Oibò.
Più non ci voglio andar; da te verro.
Ma prima vuò saper che donna sei.

Fign. Sono una donna che hò pietà di te.

Len. (Così non parla il cor dentro di me.)

Fign. (Quant' è astuta costei! m' hà ravvisato.)

Len. Andiamo dunque - - -

Fign. Ah scaltra, a furbastrella,
Tu fingi ora con me. M' hai conosciuto,
Ch' io sono il tuo Fignolo - - -

Len. Ajuto, ajuto.

(Fugge velocemente, e s' incontra in Ciappo, Fignolo fugge via.)

Scena IV.

Ciappo colli due Villani, e detta.

Ciap. Eccomi in tuo soccorso - - -

Len. Vanne via - - -

Ciap.

Len. Fordi ⁘ ach! mig synes jeg seer hisset en Skygge.
(gaaer tilbage.)

Fign. O snak, der er intet.

Len. Svær paa det.

Fign. Ney min Troe er der ikke.
Lad os gaae: Du kand følges i Selskab med mig.

Len. Maaskee for at følge mig hiem.

Fign. Det forstaaer sig.

Len. O Ney.
Jeg vil ey mere gaae hiem; jeg vil komme til dig.
Men jeg vil først vide hvad du er for et Fruentimmer.

Fign. Jeg er et Fruentimmer som har Medynk med dig.

Len. [Det siger mit Hierte mig ey.]

Fign. [Hvor hun er lumsk! Hun har kiendt mig.)

Len. Lad os gaae ⁘
(med frygt.)

Fign. Ach du sneedige, og listige Tos,
Du lader som du ey kiender mig; men du kiender mig dog,
At jeg er din Fignolo ⁘

Len. Hielp, hielp.
(hun flyer hastig bort og mødes med Ciappo, og Fignolo løber bort.)

Fierde Scene.

Ciappo med de to Bønder og Lene.

Ciap. Her er jeg for at hielpe dig ⁘

Len. Gaae bort ⁘

Ciap.

Ciap. In grazia almeno
D' averti dalla Donna liberata - - -

Len. La donna era Fignolo - - -

Ciap. Perchè in abito mentito?

Len. Io non lo sò.

Ciap. Tu l' ami.

Len. Non l' amo, e non l' amerò.

Ciap. Ma dimmi almeno, o cara
Se mi amasti fin'or, se m' amerai.

Len. Non lo dissi, nol dico, e nol saprai.

Ciap. Misero Ciappo. Almen ritorna meco - - -

Len. Non vòglio venir teco.
Con questi Contadini me n' andrò.
A casa tornerò. non parlo in vano.
Non ti vuò mai con me, stammi lontano.

S' io ti piaccio, a questo patto,
Forse un dì mi cangierò.
Guarda poi non fare il matto,
Male grazie io non ne vuò.
E se far con me saprai,
Forse amante un dì m' avrai;

Ma

Ciap. I det ringeste siden jeg
Har friet dig fra denne Kierling ∴
Len. Den Kierling var Fignolo ∴
Ciap. Hvorfor var han forklæd?
Len. Det veed jeg ikke.
Ciap. Du elsker ham.
Len. Jeg elsker ham ikke, og vil aldrig elske ham.
Ciap. Men sig mig i det ringeste, allerkiæreste,
Om du hidtil har elsket mig, og om du vil
elske mig.
Len. Jeg hverken har sagt det, eller siger det; og
du skal ey faae det at vide.
Ciap. O elændige Ciappo. Følg i det ringeste
hiem med mig ∴
Len. Ney jeg vil ey følge med dig.
Jeg vil gaae med disse Bønder.
Jeg skal komme hiem. Jeg lyver ikke, troe
mig kun.
Jeg vil aldrig have dig med mig, bliv fra mig.
Dersom jeg behager dig, med dette
Vilkaar,
Saa maaskee at jeg engang kand
forandre mig.
Men tag dig i agt at du ey narres
for dig,
Uartighed vil jeg ikke lide.
Og om du kand lempe dig efter mit
Sind,
Saa kand du maaske en Dag faae
mig til Kiereste;
Men

Ma per ora l' amorino,
Bel viſino non mi far.

Scena V.

Ciappo ſolo.

Siamo ſempre da capo, e ſempre peggio.
Se io parlo ella s' adira, e s' io non parlo.
E ſe al Padre in Iſpoſa io non la chiedo,
Altra via per averla, oimè! non vedo.
Non mi volle con lei per ritroſia.
Ma io per altra via
Vò al Padre anticipar la nuova grata,
Che la ſua Figlia alfine è ritrovata.

La Lenina mia carina
Sempre cruda non ſarà.
Quel bocchino grazioſino
Forſe un dì riſponderà.
Vergognoſa, ſchizzinoſa
Far l' amore ancor non sà.
Ma la bella villanella
Far l' amore imparerà.

Scena

Men for nærværende Tid maa du
Hverken stille dig forliebt an, eller
smigre for mig.

Femte Scene.

Ciappo allene.

Altid maa jeg begynde paa nyt, og altid værre.
Enten jeg taler eller tier saa bliver hun vreed.
Og hvis jeg ey forlanger hende til Bruud af
hendes Fader
Saa seer jeg arme Karl ingen anden Vey til
at faae hende.
Hun vilde af Bluefærdighed ey have mig
med sig;
Men jeg skal gaae en anden Vey
Og sige hendes Fader dette gode Nyt, forend
hun kommer,
At hans Datter endelig er funden igien.
Min lille kiere Lene
Bliver ey altid haard imod mig.
Den yndige lille Mund
Svarer mig maaskee vel engang.
Hun er bluefærdig, og lidet færsindet,
Og veed ey hvad Kierlighed er;
Men den lille kionne Bondepige
Skal nok lære hvad det er at elske.

Scena VI.

Boschetto.

Timone infuriato con Villani.

Misero mè! Ma qual disastro è il mio!
La fuga di mia Figlia
Hà di costei tutto l'onor macchiato,
Ed hà Timone ancor disonorato.
(pensa.)
Povero Padre!
Povera Figlia!
Chi mi soccore?
Chi mi consiglia?
In ogni loco
Sarai materia
Di scherno, e gioco:
Ah! che mi sento
Frangere il cor.
Se ritrovo l'indegna - - - ove trovarla?
(pensa.)
Forse in casa di Ciappo,
O pure di Fignolo - - - ah se ci fosse,
La vorrei ammazzar - - - Rio pensiero
Vanne, parti da me - - - ma in qualche albergo
Celata ella sarà - - -
Dov'è? - - - chi me lo dice? - - - e chi lo sà?

Di

Siette Scene.

En liden Skov.

Timon gandske vred; med nogle Bønder.

Jeg arme Mand! men hvor er jeg ulykkelig!
Min Datters Flugt
Har reent beklikket hendes Ære
Og har tillige giordt Timon skam.
(betænker sig.)
Jeg elændige Fader!
Min arme Daatter!
Hvem hielper mig?
Hvem raader mig?
Overalt
Bliver jeg talt om
Med Foragt og Spot.
Ach jeg finder
Mit Hierte brister.
Dersom jeg finder det Skarn ... Hvor
skal jeg finde hende?
(tænker.)
Maaskee i Huse hos Ciappo,
Eller hos Fignolo ... ach dersom hun var der
(med Vrede.)
Saa vilde jeg slaae hende ihiel ... ubarmhiertige haarde Tanke
Pak dig, viig fra mig ... men i noget Huns
Maa hun dog være ...
Hvor er hun? ... Hvem kand sige mig det ...
Og hvem veed det?

Di costei ad ognuno chiedete - - -
(alli villani.)
Tacete non mi vuò svergognar.
Ma se taccio? so male, lo veggio.
Ma se la chiedo? faccio assai peggio.
Mi confondo - - - m' imbroglio - - -
mi perdo.
Disperato non sò che mi far.
(nel partire s'incontra in Fignolo.)

Scena VII.

Fignolo vestito da Villanella, e detti.

Fign. Timone allegramente.
La Figlia che fuggì s' è ritrovata

Tim. (Ah ti ringrazio O ciel!) La mia Figliuola
Io non l' hò mai perduta.
(Fingendo meraviglia.)

Fign. Delirate?

Tim. (E come mai lo sà questa pettegola?)
(smanioso.)
Se una donna lo sà,
Tutta la villa or ora lo saprà.)

Fign. D' esser contento in vece
Voi siete assai pensoso, che pensate?

Tim.

Sporger alle og enhver om hende...
(til Bønderne.)
Ney tier stille. Jeg vil ingen Skam gjøre mig.
Men dersom jeg tier? saa gjør jeg ilde, det seer jeg,
Sporger jeg om hende, da gjør jeg endnu værre.
Jeg er gandske forvildet... jeg er fortabt;
Jeg fortvivler, og veed ey hvad jeg skal gjøre.
(i det han vil gaae møder han Fignolo.)

Syvende Scene.

Fignolo klæd som en Bondepige, og de forrige.

Fign. Frisk lystig, Timon.
Jeres Datter som løb bort, er funden igien.
Tim. [O Himlen skee Lov!] Min Datter
Har jeg aldrig mistet.
(ladende som han forundrer sig.)
Fign. Hvad, er i gal?
Tim. [Og hvorledes veed vel denne Sladderkierling det?
(bedrøved.)
Dersom et fruentimmer veed det,
Saa vil heele Byen strax faa det at vide.]
Fign. I steden for at være glad
Viser I jer meget tankefuld. Hvad tænker I paa?

Tim. Al menzogner maligno, che inventò
Questa falsa novella.
Fign. Caro Padrone, a qual gioco giochiamo?
Noi non ci conosciamo?
Tim. Non ti conosco affè.
Fign. Non conoscete me; Sù via guardatemi - - -
Tim. Ehi, sei tu, o non sei?
Fign. Fignolo io sono.
(ridendo.)
Tim. Che tu possi crepar!
Fign. Bene obligato.
Tim. Perchè sei mascherato?
Fign. Per rintracciar la Lena. A tutto ignoto,
Senza metter nè lei, ne voi in piazza,
Cercar potuto avrei della ragazza.
Tim. Buon amico mi sei.
(abbracciandola.)
Fign. Colà negli acquedotti la trovai.
Quando l' ebbi ridotta
Di venirsene a casa, e che per mano
Io già l' avea, io mi scoperfi a lei.
allor di mano a un tratto mi scappò,
E nel fuggire in Ciappo s' incappò.
Tim. Verrà a casa con lui?
Fign. Oh certamente.
E' già di lei innamorato e cotto.

Tim.

Tim. Paa den skammelige Løgnere', som har opfundet
Dette falske Rygte.
Sign. Kiære Hosbonde, jeg veed ey om vi narres?
Kiender vi ikke hverandre?
Tim. Ney min troe kiender jeg dig ikke?
Sign. Kiender I mig ey? Saa see paa mig . . .
Tim. Ej, er det dig, eller ikke?
Sign. Jeg er Signolo.
(leende.)
Tim. Ih gid du faaer en Ulykke!
Sign. Jeg takker ydmygst.
Tim. Hvorfore er du forklæd?
Sign. For at opsøge Lene. Saaledes kunde ingen kiende mig;
Og uden at enten jeg eller I skulde blive omtalt,
Kunde jeg søge overalt efter Pigen.
Tim. Du er min gode Ven.
(omfavnende ham.)
Sign. Hisset imellem Vandspringene fandt jeg hende
Og da jeg havde faaet hende til
At gaae hiem igien, og jeg havde hende alt
Ved haanden, saa gav jeg mig tilkiende, hvem jeg var.
Derpaa slap hun mig paa eengang los af Haanden,
Og i det hun vilde undlobe, mødtes hun med Ciappo.
Tim. Kommer hun hiem med ham?
Sign. Aah ja vist.
Han er jo gandske forliebt i hende.

Tim. Viene amato da lei?
Fign. Credo di nò.
Lena in Moglie io vorrei - - -
Tim. Te la darò.
Tu sei un buon figliuolo.
Fign. Lena mi odia.
Tim. Di ridurla al tuo amor n' avrai l' intento.
Di maritarla a te ne son contento.

Son contentissimo, te lo protesto,
Quandò al mio Fignolo posso giovar.
Se il cielo provido ci dà del bene,
La gratidudine si deve usar.
Pacificatevi, e poi sposatevi,
E poi servitevi come vi par.

Scena VIII.

Fignolo solo.

Se la mia Lena di cor mi sposerà,
Godrò davver, e Ciappo creperà.
Che bella moglie avrò! Benchè villana
Non invidia qualunque Cittadina.
Ella è bella, galante, e graziosina.

Mi

Tim. Elsker hun ham.
Fign. Jeg troer ney.
Men jeg vilde have Lene til Kone ⁘ ⁘ ⁘
Tim. Jeg skal give dig hende.
Du er et got stykke Karl.
Fign. Men Lene kand ey lide mig.
Tim. Jeg skal nok mage det saa at hun skal elske dig.
Jeg er fornoyet med at gifte hende med dig.

Jeg er meget fornoyet, det forsikrer jeg dig,
Naar jeg kunde hielpe dig Fignolo.
Naar Himlens Forsyn gior vel imod os,
Saa maa man være taknemmelige.
See at I bliver gode Venner, og gifter jer saa,
Og omgaaes siden indbyrdes det beste I kand.

Aattende Scene.

Fignolo allene.

Dersom min Lene gifter sig med mig med et kierligt Hierte,
Saa vil jeg være fornoet, og Ciappo vil ærgre sig til døde.
Hvilken kion Kone faaer jeg! Skiondt Landsbye Pige
Saa agter hun haant om hvad Kiobstedpige det maatte være.
Hun er smuk, artig og yndig.

Mi fanno ridere le cittadine,
Quando disprezzano le contadine,
Che cosa sono di più di queste?
Hanno ancor esse quel, ch' hanno loro.
Hanno già gli occhi, la bocca il naso;
E tutto quello, che vien dal caso,
Non gli da merito, non è virtú.
Si stima assai più
Chi hà grazia, e beltà.
E tanto in città
Che in villa si danno
Bellezze, che fanno
Gli amanti cascar.
Signore pettegole
Lasciatele star.

Scena IX.

Prato dietro la casa di Timone circondato d' alberi, con veduta in prospetto di colline ingombrate d' arbori, di vigneti, e di capanne. Fuochi di letizia, che illuminano la Scena, Luna risplendente.

Timone, e vari Contadini.

Tim. Bravi Figliuoli, bravi!
Obligato vi sono,

D' aver

Disse Kiøbsted-Møer kommer mig til at lee,
Naar de foragter Landsbypigerne,
Hvad er de mere end disse?
Disse har og det samme, som de andre.
De har jo og Øyne, Mund og Næse;
Og alt det som kommer af Skiebnen,
Giver hine ingen Fortieneste, og det er ingen Dyd.
Man agter meget mere
Den som har Yndighed og Skiønhed
Og der findes lige saavel
Paa Landet, som i Staden,
Skiønheder, som faaer
Kiereſter, der tilbeder dem.
I Jomfruer Sladderhanker
I kand lade dem være i roe.

Niende Scene.

En Eng bag ved Timons Huus omringet med Træer, langt borte sees der nogle smaa Høye, med Træer, Viinranker og Bondehytter. Ild som Bønderne har optændt af Glæde, og som oplyser Skuepladsen. Klar Maaneskin.

Timon, og adskillige Bønder.

Tim. I dette er jo herligt, mine Børn!
Jeg er jer forbunden,

At

D' aver con fuochi, ed allegrezze tante
Secondato il piacer della Famiglia,
Perchè a casa tornò la cara figlia.
A casa vostra andate,
E i compagni per me voi ringraziate.
(Partono i Villani.)
Parmi veder colà se non m' inganno
(verso la Scena.)
E Ciappo, e la mia Lena. Sì son dessi.
Vuò ritirarmi un poco,
Per Scoprir del lor cor, qual' è il suo juoco.

Scena Ultima.

Timone nascosto. *La Lena* che fugge da *Ciappo*; e poi *Fignolo* vestito da contadino.

Len. Lasciami star. So che mi porti affetto,
Ma sai quel, che t' hò detto.
Ciap. E fino a quando hò da penar così?
Len. Soffri, che forse un dì non penerai.
Ciap. Quando il giorno verrà?
Len. Puol esser mai,
Ciap. Nò, che davver non posso
Più vivere così. Sù via crudele - - -
Odimi: ho già risolto.
O tuo sposo, o morir. Non v'è più tempo.

Non

At I med Blus, og saa megen Fornøyelse
Tager Deel i mit Huses Glæde,
Over det at min kiære Datter er kommen hiem igien.
Gaaer nu hver hiem til sit Huus,
Og tak eders Camerater paa mine Vegne.
(Bønderne gaaer.)
Mig synes at see der, om jeg ey tager feyl,
Baade Ciappo, og min Lene. Jo det er dem.
Jeg vil gaae lidet til side,
For at erfare hvad Kierlighed de har til hverandre.

Den sidste Scene.

Timon skiult. Lene som flyer for Ciappo; og siden Signolo i Bondedragt.

Len. Lad mig være. Jeg ved at du elsker mig,
Men du veed hvad jeg har sagt dig.

Ciap. Og hvorlænge skal jeg qvæles saaledes?

Len. Hav Taalmodighed, Maaskee at Tiden engang kommer at du ey skal længes.

Ciap. Naar skal den dag komme?

Len. Maaskee aldrig.

Ciap. Ney jeg kand sandeligen ey
Længere leve saaledes. Hor du haardhiertede=
Jeg har alt sadt mig fore, enten at blive
Din Mand, eller at døe. Der er ey længer Tid.

Jeg

Non vuò più lusingarmi.
Se sposarmi non vuoi, vò ad annegarmi.

Len. (Oimè! mi fà tremar!)

Ciap. Non mi rispondi?
Quest' è l' ultima volta,
Che mi senti parlar. Crudele addio.

Len. Fermati Ciappo mio.
(con ansietà.)

Ciap. Oh Dio! Son qui.
Sarai mia?

Len. Sarò tua.

Ciap. Ma quando?

Len. Un dì.

Ciap. Ma gual giorno?

Len. Non lo dirę a mio Padre.

Ciap. Ah m' avveggo che mi lusinghi in vano.

Len. Giuro che sarò tua.

Ciap. Dammi la mano.

Len. (Povera me!) Oh questo Signor nò.

Ciap. Tu non dici davver, me n' anderò.
(in atto di partire.)

Len. Prendi: Ti dò la man.
(tremante.)

Ciap.

Jeg vil ey længere smigre mig i Haabet.
Dersom du ey vil gifte dig med mig, saa gaaer
jeg hen og drukner mig.

Len. [Aah han gior mig bange.]

Ciap. Svarer du mig ey?
Dette er den sidste Gang,
At du horer mig tale. Farvel du Ubarmhiertige.

Len. Bie dog min Ciappo.
(med Begierlighed.)

Ciap. O Guder! Her er jeg.
Vil du være min?

Len. Ja jeg vil blive din.

Ciap. Men naar?

Len. En gang naar det kand blive.

Ciap. Men hvilken Dag?

Len. Siig det ey til min Fader

Ciap. Ah jeg mærker at du vil fixere mig.

Len. Ney, jeg sværger dig til, at jeg skal hore
dig til.

Ciap. Saa giv mig din Haand.

Len. [Hvad skal jeg nu giore!] aah ney min Herre.

Ciap. Du meener ey hvad du siger, og jeg gaaer
min Vey.
(vil gaae.)

Len. See der, jeg giver dig da min Haand.
(skielvende.)

Ciap.

Ciap. Man adorata.

(stringendola.)

Tim. Ci hò da essere anch'io.

(esce alterato.)

Fign. Io per la maggior parte.

(esce alterato.)

Len. Và via di quà.

(scacciando Ciappo con finto sdegno.)

Ciap. Perdonate Signore.

(a Timon.)

Len. Io non lo voglio.

(a Timon.)

Fign. (Senz' altro vuole me.)

Tim. Non lo vuoi? Non lo vuoi? Senza del Padre
Facevate le cose infra di voi,
E ora dici con me che non lo vuoi?
Subito quà la mano.

(Prende la mano di Lene.)

Len. Povera me!

Tim. La tua.

Fign. Son quì Padrone.

(s' avvanza allegro.)

Tim. Non dico a te. Sfaciatella, briccone,

(prende la mano di Ciappo.)

Son proprio inviperito.

Vog-

Ciap. O tilbedelige Haand.
(i det han klemmer den.)

Tim. Jeg faaer vel og at være med i denne Leeg.
(kommer vred ud.)

Fign. Og jeg og for en stor Deel.
(kommer vreed ud.)

Len. Gaae bort herfra.
Hun jager Ciappo bort, anstillende sig vreed.)

Ciap. Forlad mig Hosbonde = = =
(til Tim.)

Len. Jeg vil ey have ham.
(til Tim.)

Fign. [Hun vil uden Tvivl have mig.]

Tim. Vil du ey have ham? Vil du ey have ham?
Uden din Faders
Viidende giorde I jo Sagen af imellem jer selv;
Og nu siger du mig, at du ey vil have ham?
Giv strax din Haand hid.
(tager Lenes Haand.)

Len. Nu er jeg ilde deran!
(ryslende.)

Tim. Og din Haand.

Fign. Her er jeg Hosbond.
(kommer fornøyed frem.)

Tim. Jeg taler ey til dig. Hor du Næseviis, og du Slyngel,
(tager Ciappo ved Haanden.)
Jeg er ret opirret.

Voglio farvi pentir - - - [Moglio, e Marito.

(gli unisce le mani.)

Ciap Viva, viva il Padrone.

Len. Caro Papà - - -

Fign. Jo resto un bel minchione.

Ciap. Or che Sposa mi sei
Deve andare il rossore in abbandono.

Len. Più vergognosa, o caro, [io già non sono.
Ah mi sento un tal contento,
Che col labbro nol sò dir.
Ah Ciappino mio carino,
Tu m' avresti da capir.

Ciap. Ah nel petto hò un tal diletto,
Che non vaglio ad ispiegar.
Ah Lenina mia carina
Te lo puoi immaginar.

a 3. [Benedetta quella stella,
[Che ci vuol [felicitar

Fign. [Dalla rabbia avrò a crepar.

(agitato.)

Ciap.

Jeg skal faae jer til at fortryde det = = baade Mand og Kone.
(giver deres Hænder i hverandre.)

Ciap. Gid det gaaer Jer vel Hosbond.

Len. O kiære Fader = = =

Sign. Jh jeg blev ret narret.

Ciap. Nu du er min Bruud,
Maa du lade din Bluefærdighed lidet fare.

Len. Ney min Kiereste, nu er jeg ey meere saa bange.

Ach jeg er saa fornøyed,
At jeg ey kan udsige det.
Ach min lille allerkiereste Ciappo,
Du forstaaer mig nok.

Ciap. Ach jeg er saa inderlig glad,
At jeg ey er i Stand til at sige det.
Ach min lille allerkiereste Lene,
Du kand nok indbilde dig det.

a 3. O lykkelig Stierne,
Som foreener os.

Sign. Jeg døer af Harme.
(urolig.)

Ciap. La tua Lenina più non ti tocca.
(a Fignolo burlandolo.)

Len. Tu puoi adesso spassar la bocca.
(a Fign. spazzandoglila col grembiale.)

a. 2. Sì buon boccone non è perte.

Tim. Voi lo volete mortificar.
(Ciap. e Len. passeggiano per la Scena tenendosi per mano.)

Fign. Ah voi mi fate avvelenar.

Len. M' inchino a lei - - - -
(Passando avanti a Fign. inchinandosi.)

Ciap. Oh padron moi - - -
(come sopra.)

a. 2. Ella ci venga ad onorar.

Fign. Ah voi volete farmi crepar.

Tim. Stà pur bonino, mio Fignolino,
Con l' altra figlia ti vuò sposar.

Fign. Ora mi pare di respirar!

a. 3. Adesso a cena si deve andar.

Fign.

Ciap. Din lille Lene faaer du ey meere.
(han narrer Fignolo.)

Len. Nu kand du slikke dig om Munden
med Taalmodighed.
(til Fignolo, i det hun tørrer ham om
Munden med sit Forklæde.)

Begge. Sligt et Stykke er ey for dig.

Tim. I vil jo reent giøre Nar af ham.
(Ciap. og Lene spadserer paa Skueplad-
sen med hverandre ved Hænderne.)

Fign. Ach I dræber mig jo.

Len. Hans Tienerinde = = =
(i det hun gaaer forbi Fign. og neyer.)

Ciap. Aah min Herre = = =
(som forhen.)

a 2. Giør os den Ære og besøg os

Fign. Ach! I vil jo giøre det reent af
med mig.

Tim. Giv dig kuns til taals, min lille
Fignolo,
Jeg skal gifte dig med min anden
Datter.

Fign. Ach! nu synes mig jeg faaer til Live
igien.

a. 3. Nu skal vi gaae hen og spiise Af-
tensmad.

Fign. Comincio adesso a giubilar.

a. 4.
Che bella notte! Che bell' amore!
Del nostro core felicità.
Viva pur sempre il Dio bambino,
Viva l'amore il contadino,
E ancor la sua semplicità.

Il Fine.

Sign. Nu begynder jeg at blive glad igien.

Alle 3.
Hvilken en deylig Nat? Hvilken en sød Kierlighed
Som gior vore Hierter lykkelige.
Vivat altiid Kierlighed Gud.
Vivat Bønderfolks Elskov,
Og dens jevne Eenfoldighed.

E N D E.